

ÇINAR

OCAK-ŞUBAT 2024/SAYI 12

**BAŞARI, SADECE BİR ADIM UZAKLIKTADIR. ADIMIN BÜYÜKLÜĞÜNÜ
SEN BELİRLERSİN.**

EDİRNE YILDIRIM BEYAZIT ANADOLU LİSESİ
Kültür-Sanat-Bilim Dergisi

Aylık Kùltür-Sanat ve Bilim Dergisi

SAHİBİ:

TOLGA ERSOY

EDİTÖR:

ELİF BALTA

elifsultanbal@hotmail.com

DANIŞMA KURULU:

ŞERİFE FİLİZ

ELİF BALTA

BANU YAMAN

TUĞÇE KAHRAMAN

CANSU SELÇUK

DÜZENLEME:

ERSİN BAKIR

KAPAK:

ELİF BALTA

YAZIŞMA ADRESİ:

EDİRNE YILDIRIM BEYAZIT ANADOLU LİSESİ

YILDIRIM/EDİRNE

TEL:0284 224 28 44

FAX:0284 212 48 86

İÇİNDEKİLER

6 EDITÖR

7 TOLGA ERSOY: DÖNEMİ UĞURLARKEN

9 ELİF BALTA: TÜRKÇESİ VARKEN

13 12-H'DEN TEKNO ŞİRLLER

15 BAHAR RÜYA AKÇİN: AYDINLIK PENCEREM

16 BUSE SARIKIR: CEPHEDEN CUMHURİYETE

22 CANSU SELÇUK: 29.SONE SHAKESPEARE

23 BAHAR RÜYA AKÇİN: PEYBAMBERİMİZİN YOLU ÜZERİNDE

25 VOLKAN EFE KUŞOĞLU: ÖLÜME BENZEYİŞ

26 OKULUMUZDA YAPILAN PROGRAM, PROJE VE ETKİNLİKLER

İSTİKLÂL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır parlayacak!
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal.
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım;
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar.
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imânı boğar,
'Medeniyet!' dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın,
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastiğin yerleri 'toprak' diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı.
Verme, dünyâları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fışkıracak toprağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Rûhumun senden İlahî, şudur ancak emeli:
Değmesin ma' bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!
Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım.
Her cerîhamdan, İlâhî, boşanıp kanlı yaşım;
Fışkırır rûh-ı mücerred gibi yerden na'şım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım!

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl;
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet,

Mehmet Akif ERSOY

“Eğitim, kültür ve bilgi aydınlığa açılan en geniş penceredir.”

- Mustafa Kemal ATATÜRK

EDİTÖR'DEN

Değerleri Okurlarımız,

"Söz vermişim kendi kendime: Yazı bile yazmayacaktım. Yazı yazmak da, bir hırstan başka ne idi? Burada namuslu insanlar arasında sakın, ölümü bekleyecektim. Hırs, hiddet neme gerekti? Yapamadım. Koşum tütüncüye, kalem kâğıt aldım. Oturdum. Ada'nın tenha yollarında gezerken canım sıkılırsa küçük değnekler yontmak için cebimde taşıdığım çakımı çıkardım. Kalemı yonttum. Yontuktan sonra tuttum öptüm. Yazmasam deli olacaktım..."

İşte böyle anlatıyor yazma ihtiyacını Sait Faik bir öyküsünde. Bir ihtiyaç değil de nedir yazmak? İnsanın içini dökmesi, farklı hayatlara dokunması, paylaşması... Sosyalleşmenin farklı bir boyutu...

Sevgili Okurlar,

Denemeler, şiirler, öyküler, söyleşiler ve daha niceleri... Öğrencilerimiz içlerini bizlere açıyor. Kimi zaman hemdert kimi zaman da hemhal olduğumuzun farkına varacağımız, onları anlamaya bir fırsat olarak görülebilecek bir yayın sunuyoruz sizlere. Dergimizde şiir, deneme, hikâye, gezi yazısı, eleştiri türü metinler yer almaktadır. Uzun uğraşların, eğitim ve öğretim yılını bitirme telaşının içinde kardelen gibi zorlukları aşarak sizlerle buluşturduğumuz ÇINAR'IN 12. sayısını sizlerle buluşturmanın haklı gururunu yaşıyoruz.

2023'e veda edip 2024'e merhaba dediğimiz bu yılın ilk ayında, öğretim yılının birinci dönemini de tamamladık. Hem öğrencilerimiz bu sınavlar için çok çalıştı hem de öğretmenlerimiz ve velilerimiz onlara destek olmak için ellerinden geleni yaptı.

Okulumuzda ağırladığımız konuklar, katıldığımız yarışmalar, düzenlediğimiz faaliyetler, ders içi etkinliklerimiz ve gerek akademik gerekse sosyal ve sportif alanlarda kazandığımız ödülleri dergimizin bu yeni sayısının sayfalarında bulabilirsiniz. Ayrıca sosyal medya hesaplarımızı ve internet sitemizi takip ederek bütün bu etkinliklerden ve başarılarından düzenli olarak haberdar olabilirsiniz. Yarıyıl tatilinde keyifli zaman geçirmenizi diliyorum. Bu vesileyle, yeni yılınızı kutluyor ve birlikte nice sağlıklı, mutlu, başarılı, huzurlu günler geçirmeyi temenni ediyorum.

Şimdi sizleri birbirinden güzel yazılarla baş başa bırakıyorum. Keyifli okumalar...

DÖNEMİ UĞURLARKEN

Değerli Öğretmen Arkadaşlarım, Sevgili Öğrenciler;

"Edirne Yıldırım Beyazıt Anadolu Lisesi; mutlu, başarılı ve yenilikçi dünya vatandaşlarının karşılıklı saygı ve hoşgörü içerisinde yetiştirildiği örnek bir eğitim kurumudur." EYBAL'ın kurumsal olarak benimsediği vizyon, bu cümleyle başlar.

Öğrencilerimizin mutlu olmaları, bizim için çok kıymetlidir. Gayet iyi biliyoruz ki bir bireyin öğrenecekleri, sadece ders kitaplarında yazan veya müfredat gereği anlatılanlarla sınırlı değildir. Mutlu öğrenciler araştırmaya, sorgulamaya karşı istekli olur, merak eder ve öğrenmeyi yaşam boyu sürdürebilir. Öğrencilerimizin içlerindeki cevheri keşfetmelerini ve yapabileceklerinin en iyisini yapmak için çaba göstermeleri, başarı demektir bizim için.

Öğrencilerimizin yepyeni bilgiler öğrendikleri, keyifli ve farklı deneyimlerle dolu bir eğitim öğretim dönemini geride bıraktık. Karneler çocukların kendilerini değerlendirmeleri için bir fırsat yaratır. Yalnız öğrenciler için değil; öğretmen, okul ve aile için de bir yol göstericidir. Sınavlarda yüksek notlar alan kadar emek veren, çaba gösteren, kendisinden bir şey katıp yol alan veya bir sonuç elde eden bütün öğrencilerimizin başarılarıyla ayrı ayrı gurur duyuyorum.

Marka değeri, varlık ya da oluşumun toplumsal hafızada kalıcılığı ve kişisel tercihlerde öncelikli olunmasını amaçlayan ve bunun için elde edilmiş, korunan ve geliştirilen değerler bütünüdür. Marka değeri yüksek olan okullar öğrenci başarısı, eğitim kadrosunun kalitesi, okul fiziki şartlarının beklentileri karşılayacak düzeyde olması, kültürel, sanatsal ve sportif faaliyetlerin bulunması ve mezunlarının yükseköğrenime yerleşmesi kriterleri açısından emsallerine göre önde yer alırlar. Bir okulun marka değerinin bilinirliği kolay elde edilmiyor. Yıllar içerisinde eğitimcilerin yüksek gayretleri, öğrencilerin başarıları ile tercih sıralamasında üst basamaklara çıkan okulumuz için bize yalnızca başarıya odaklanarak çalışmak kalacaktır.

Okulumuzu türlü etkinliklerde temsil eden, çalışmalarımızda emeği geçen öğretmen ve öğrencilerimizle gurur duyuyoruz. Bu etkinlikleri dergimizin sayfalarında bulabileceğiniz gibi sosyal medya sayfalarımızdan da anlık olarak takip edebilirsiniz. Bir dönemi kapsayan çalışmalarımızı sizlerle paylaşırken yeni yılınızı tebrik ediyor, saygılarımı sunuyorum.

Tolga ERSOY
Okul Müdürü

ELİF BALTA
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

TÜRKÇE KATINDA YAŞAMAK

Seslenir seni bana "sonsuz"
Der ki çoğal,
Der ki uzan mutluluğuna
Usun, iyiliğin, doğruluğun,
Bir bilinmeyenden
Bir bilinene dek
Türkçe, var olduğumuz.

Türkçe, nice desem seni,
Onca güzelim.
Görünmek, derinleşmek,
Dolmak;
Seni düşünürüm, düşünürüm,
yarı karanlıklarda, dal,
Anlarım onca.

Bir bölü beş, bir bölü dokuz,
Bir bölü bin üç:
Ayrılık anlamların öylesine azar azar dağılır,
Ta doğudaki balık,
Duyar kokusunu
Ta batıdaki yoncanın

Seslenir seni bana yakın uzak,
Yeryüzü mavisinden gökyüzü yeşiline,
Tutsak uluslar var ya geceler boyu
Onlar için,
Yitik özgürlükler için,
Türkçe, haykırmak.

O süre yaradılış dar iken
Düz iken, yassı iken,
Daha'lar,
Daha'lar,
Daha'lar daha'lara karışmış,
Sınırsızlığın getirmiş yarınları.

Konuşamaz iken, o yusyuvarkta,
Diyemez iken,
Artısı eksisi almış götürmüş
Toprağın bitkilerden arta kalan sağlığını,
Sıcak uzun
Bir kişiler geleceğine.
Seslenir seni bana bir duru su,
İçinde masallar, uygarlıklar saklayan,
Eski ozanlar kazımış ilk yazıları ilk anıtlara,
Yankılanır
Alandan alana, uçsuz bucaksız,
Evrenden akınlarnın uğultusu

Ama bağışla beni, unutmuşum,
Yıldızını, güneşini, ayını, utanmadan
Öyle köksüz günlerim gelmiş
bozkır çadırlarında çırılçıplak,
Unutmuşum ana demesini bile,
Öykümüşüm türküsünü ellerin,
Ağzıma bir kara düşmüş, bağışla beni.

İşte ant içiyorum,
Bütün ölüler adına,
Bütün gençler, bütün doğacak çocuklar adına,
Varacağım deyişine gündüz gündüz,
Varacağım Tanrı'ya dek,
Soluğumda soluğun.

Seslenir seni bana "ova"m, "dağ"ım,
Nere gitsem bulur beni arınmış.
Bir çağ ki akar ötelere,
Bir ak ki yüce atalar, bir al ki ulu oğullar,
Türkçem, benim ses bayrağım...

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

TÜRKÇESİ VARKEN

Güzel Türkçemiz. Güzelliklerini, inceliklerini öğrendikçe dal budak salan ağacığımız.

TÜRKÇESİ VARKEN NEDEN BAŞKA DİLLERE ÖZENİYORSUNUZ?

Son yıllarda Türkçesi varken yabancı kökenli sözcüklerin sık sık kullanılması dikkatimiz çekiyor. Diller arasında alışveriş olağan bir durum olsa da bir sınır ölçü olmadığı takdirde dildeki denge bozulup istila halini alabiliyor.

Buna engel olmak için Türkçeye gönül verenler olarak bu sayımızda bazı yabancı kelimelerin Türkçe karşılıklarını size hatırlatalım istedik.

absürt: saçma

adapte olmak: uyum sağlamak

adisyon: hesap fişi analiz: çözümleme

anons etmek: duyurmak

antipatik: sevimsiz-itici

abluka: kuşatma

ajanda. Andaç

check etmek: kontrol etmek

cv(sivi): özgeçmiş

feedback: geri bildirim

full-time: tam gün

global-küresel

jenerasyon: yeni nesil

printer: yazıcı

done = veri

dominant: baskın

donör: verici (tip)

dublaj: seslendirme

dipfriz: derin dondurucu

direktif yönerge

direktör: yönetmen

dispanser: sağlık ocağı

distribütör: dağıtıcı

Prof. Ramazan Korkmaz'a göre, İnternet ve sosyal medyada kullanılan dilin, Türkçeye olumlu bir katkısı yok. Sözcüklerin kısaltılıp, amacı dışında bir yozlaşmaya tabi tutulmasıyla dilin içerik kaybına uğrayacağını söyleyen Prof. Korkmaz, kısaltma, yabancı dil kökenli sözcükler ve emojilerle oluşturulan bu yeni yazışma dilinin dezavantajlarına dikkat çekerek, "Bu dil ötesi bir yere gidiştir ve elbette sağlıklı değildir" dedi.

Peki, biz gençlerin çok sık kullandığı çoğu İngilizce kökenli, sosyal medya konuşmalarından çıkan ve kısa zamanda konuşma diline yansıyan sözcükler neler?

Gençlerin en sık kullandığı bazı "sanal sözcükler" şöyle:

Lol: Sesli gülüyorum (Laughing out loud)

AFK: Klavye başında olmayan (Away from keyboard)

JK: Şaka yapıyorum (Just kidding)

IDK: Ben bilmiyorum (I dont know)

FYI: Bilgine (For your Info)

Bro: Yakın, samimi arkadaş (İngilizce erkek kardeş anlamına gelen "brother" kelimesinin kısaltması)

Sista: Kız arkadaş. (İngilizce kız kardeş anlamına gelen 'sister' kelimesinin kısaltması)

Stalklamak: Sosyal medyada biri veya bir şeyi gizlice araştırmak

Like etmek-likelamak: Beğenmek

Troll-Trollemek: Ciddi bir ortamda alaycılık, huzur bozmak, başkalarını tuzağa düşürmek

Spoiler vermek: Kitap, dizi, film hakkında ipucu vermek

Etkileşim kasmak: Sosyal medyada sadece beğeni almak için paylaşım yapmak

Ben şok: Çok şaşırmak

Story atmak: Sosyal medya uygulamalarında fotoğraf paylaşmak

Panpa: Yakın arkadaş

Karşim: Yakın arkadaş

Popi: Popüler

R yapmak: Geri adım atmak

Takipçi kasmak: Takipçi sayısını artırmak için her yolu denemek

FOMO: En son haberleri ve dedikoduları kaçırmaktan korkmak (The fear of missing out)

Cyberstalking: Siber zorbalık yapmak ya da maruz kalmak

YOLO: Sadece günü yaşa. (You only live once)

Wexting: Gözünü telefondan ayırmayan. (Walking ve texting kısaltması)

Bu kelimelerle bir edebiyat dili oluşturabilmek, kendimizi rahatlıkla ifade edebileceğimiz bir iletişim gerçekleştirmek sizce mümkün görünüyor mu? Bizce mümkün değil!

12-H SINIFINDAN TEKNO ŞİİRLER

<p>TEKNOLOJİ Hayatımıza girdiğin günden beri Hem kötü etkilerin var hem iyi Eskiler tanımaz belki seni Biz diyoruz sana "Teknoloji"</p> <p>Televizyon,tablet,telefon, bilgisayar Sen olmazsan hayat bize dar Senle vakit öldürmezsek bize kâr Artık hepimizde senden var HACERGÜL ACAT</p>	<p>AKROSTİŞ Tek bir tuşa bakar her şey, Evvvela dön de kendine bak. Kemiklerin mi sızlar sadece? Nedir o? Saçında bir tutam ak... Oyunları da güzeldi elbet, Lakin çok de değil gerek. Oturup da araştırmalı bilgiyi. Jilet misali keser aklı, İbret nedir görmek gerek NURSİMA ELÇİK</p>
<p>GÜL İnsanlar değişiyor her geçen gün Yabancılaşıyor birbirine. Koparmıyor artık kimse sevdiğine gül İstagramdan yürüyor birbirine ŞEVVAL NUR KABA</p>	<p>Bilgisayarım, sen gidersen kalbimi, Telefonum, sen gidersen kendimi kaybederim. Nedir sizi bana bağlayan. Yalnızlığım mıdır bunun sebebi Yoksa değişip hissizleşen toplumdaki kopmama arzumu mudur? ARDA AVCI</p>
<p>Teknoloji geldi hayatımıza Değiştirdi her şeyi Şimdi her şey daha kolay Teşekkürler teknoloji ELİF SATANAKLAR</p>	<p>Evimde var bir bilgisayar İçinde ne güzel oyunlar... Aman ha, fazla oynamayalım! Dikkat edelim çocuklar. İLAYDA ŞENER</p>
<p>TELEFON Öpün telefonunuzu, koyu başucuna Arar biri sizi koyun kulağımıza Takın şarja beklesin, gelsin sizi iteklesin O sıcak yatağımızdan Temizleyin onu, daldırım suya Sonra gelin görün ki Küsmüş size, açılmaz Dileyin özrünüzü Alın gönlünü Götürün hurdacıya Satın yenisini alın Takın şarja akşama MERT TUNA SARAÇOĞLU</p>	<p>TAKİP EDİYORUM SENİ Yürüyorum dar bir sokakta, Bir akşam karanlığında, Yine sen yanımdasın, arkamda, Arkamı dönüp baktığımda: "Takip ediyorum seni." Bir parçası ısındı yüreğimin Geçiyordum bir kafadan Sonra onca geçmiş yıllardan, Genç bir kızın yanından Mesaj geldi İstagram'dan "Takip ediyorum seni" Kim bilir anlamı daha ne kadar değişecek bu cümlenin ÇİSİL KURUN</p>
<p>Varlığınla şereflelendirdin, Teknoloji hoş geldin! Hayatımızı renklendirdin. Teknoloji hoş geldin!</p> <p>Gelecek neyi mi ettin iyi? Sayende yaptım ödevlerimi, Kullandım bilgilerimi Hoş geldin teknoloji BÜRGE BERSU GÖREN</p>	<p>İNTERNET İnternet geldi hayatımız değişti Sokakta oynayan o neşeli çocuklar gitti Evet, o olmasa hayat zor durdu belki İnternetsiz nasıl yapılır bilemiyorum keki ECEM AYDIN</p>

<p>KİMDİR BU TEKNOLOJİ? Kimdir bu teknoloji? Sevdiklerine senden daha yakın. Kimdir bu teknoloji? Hiç sorgulamadın hayatına aldığın. EMİR YAĞCI</p>	<p>Mektup yazdım, Kimse okumuyor mu? Başladım konuşmaya, Kimse dinlemiyor mu? Elinde herkesin dört duvarlı dahi. Şiirlerimi dinleyiverin bari. Nedir bizlerdeki bu inziva hali? Hep mi suçlayacağız kendimiz dışındakilerini GÜLCE SU TUNA</p>
<p>Denizler kadar bilinmez Kılıçlar kadar keskin Kolaylaştırdığını sanırken hayatı Göstermez belki gün ışığını Kalırsın yeşile hasret Ekranın içindeki gaflet BEYZA OĞUZ</p>	<p>Toplumumuz değişti, Haliyle biz de değiştik. Herkesin elinde telefon, Esir aldı bizi bu teknoloji Ana baba göremez oldu, Herkes telefona bakar oldu. İnsanlar konuşmaz oldu, Esir aldı bizi bu teknoloji. SUDE İLHAN</p>
<p>Gelişiyor toplum, gelişiyor insan, Nasıl ayak uydurulur Kimse tam bilmiyor inan. Geliştikçe teknoloji ilerliyor insen, Ucu bucağı yok Varan olmadı bir sana inan NEHİRSU ÖZTÜRK</p>	<p>Telefonum da telefonum Canım telefonum Sen olmasan ben Nasıl eğlenirim hayatta ŞİMAL TUTAŞ</p>
<p>Teknolojinin şarkısı dilimizi değiştirdi Sosyal medyanın dansında kaybolduk Kelimeler ekranlarda kayboluyor Gerçekle bağlantıyı unuttuk. BELİNAY ÖZTÜRK</p>	<p>Toplumsal dans, teknoloji raks eder, Dijital dünya, bilgiyle coşar gelişir, Barışın çiçeği, değişimle açar her yer, Teknoloji araç, insan sanat seçer CENKER CANAN</p>
<p>TELEFONUM Ah telefonum vah telefonum İnternetsiz işe yaramayan telefonum Sensiz ne yaparım ben Ah telefonum canım telefonum ÖMER FERZAN DUYUK</p>	<p>Mektubunun yerini almış telefon; Sokaklardaki çocuklar kapanmış eve, Ulaşım kolay her şeye ama Herkes eğleniyor kendi kendine Bir "alo" uzakta herkes, Artık kıymeti kalmadı özlemin Sen bakmazsın belki bana ama Telefonumun arka planı gözlerin EREN ÖZCAN</p>
<p>TEKNOLOJİ İNSANI Zamanla her şey değişti Binalar,teknoloji, insanlar Aşk yetmedi insana. Hep daha fazlasını istedi İnsanı teknoloji sömürdü, teknoloji insanı İlerlemeyi istedi insan Farkına varamadı, Adım adım sonunu getirdiğinin. İnsan teknolojiyi sömürdü teknoloji insanı TUĞRAHAN BİLGİN</p>	

BAHAR RÜYA AKÇİN 11-D

AYDINLIK PENCEREM

Gökyüzünün ışıkları kapandığında
Hayat karanlıkta uyuduğunda
Geceleri karanlıkla savaştığımda
Işık saçan penceredeki adam,
Sen de düşünüyor musun beni?

Kaygılarım beni boğduğunda
Ruhum benden ayrıldığında
Bedenim haykırmaya başladığında
Işık saçan penceredeki adam,
Sen de düşünüyor musun beni?

Çırpınıp giderken boşluklarda
Uzayda süzülüp uçtuğumda
Kendimi kaybedip ağladığımda
Işık saçan penceredeki adam,
Sen de düşünüyor musun beni?

Soyut kavramlar somutlaştığında
Kelimeler cümlesiz kaldığında
Anlatacak derdim kalmadığında
Işık saçan penceredeki adam,
Sen de düşünüyor musun beni?

Buse SARIKIR 11/A

CEPHEDEN CUMHURİYETE

1. Bölüm: Nimet Anneanne

Puslu bir sonbahar sabahı üstümdeki yorgana gecenin kasveti ve ağırlığı çökmüştü. İçerden gelen uğultular şimdi beni hatırlayamadığım kâbusumdan hızlıca çekip almıştı. Gözlerimi açtım ve usulca yatağımdan kalktım. Şöyle bir aynaya baktım, göz bebeklerim korku doluydu. Demek ki kötü bir rüya görmüştüm. Bir türlü hatırlayamıyordum ama sanki Nimet anneannemin sesi yankılanıyordu kulaklarımda. Sonra... Sonrası yok, hatırlayamıyorum. Annemin çığlıklarıyla tekrar irkildim. Anneannem, anneannem ölmüştü. Yanlış mı duyuyorum Allah'ım! Kâbus bu, uyanmadım ben... Annemin haykırıları bütün evi sarmıştı. Şimdi ruhum Kahramanmaraş'taki taş sokaklı o dar yoldan büyük avluva açılan üç basamaklı iki katlı ahşap evin bakır tokmaklı kapısında ve elim kapı tokmağında... Sessizce süzüldüm içeri, yazlarımı geçirdiğim o eski ahşap evin odalarını hüznle dolaştım. Nimet anneannemi aradı ruhum. Anneannem gülümsedi taşlıktan pamuk gibi saçları yüzüne düşmüş ve el salladı bana gülümseyerek. Ben onu en son öyle gördüm bu gece rüyamda. Şimdi hatırladım, bağırdım arkasından "Gitme anneanne, gitme! Sen benim çocukluğumsun, ne olur gitme!"

Hızla annemin yanına gittim, annem telefonda Sibel teyzemle konuşurken hıçkırarak ağlıyordu. Olanları sessiz ve çaresizce dinledim. Annem bana kardeşimi işaret ederek "Buse, git Kağanı hazırla, birazdan baban gelecek. Yola çıkıyoruz" dedi. Ne ağlayabilmiş ne de ağzımı açıp tek kelime edebilmişim. Sanki dilim tutulmuştu. Boğazım düğüm düğümdü. Nefesim kesiliyordu. Odama çıkıp elime gelen ilk çantaya birkaç kıyafet koydum yalnızca. Sonra Kağan'ın hazırlanmasına yardım edip balkona çıktım. Babamın gelip gelmediğini görmek için uzaklara baktım. Aklıma anneannemin anlattığı masallar, hikâyeler geldi. Nimet anneannem tam bir Osmanlı kadını idi. Görmüş, geçirmiş... Yıkımları, savaşları, kayıpları dinlemiş kendi annesi Firuze Hanım'dan. O döneme ait bir sürü hüznü hikâyeleri vardı annesinden dinlediği ve bize anlattığı.

Kınalı erler, gidip de gelmeyen on beşliler, isimsiz nice kahramanlar... Firuze Hanım'ın en büyük acısı, 1922'de Büyük Taarruz'da kaybettiği gencecik kocası Selim'di. Nimet anneannemin babasıydı Selim dede.

Firuze Hanım, Nimet anneanneme hamileyken Selim dede savaşa gitmiş ve bir daha dönmemişti. Küçük kızı Nimet'i hiç görememişti. Baba hasretiyle büyüyen anneannem, genç kız olmuş ve evlenmişti. Kızları, oğulları torunları olmuştu. Şimdi, savaş zamanında kaybettiği hiç görmediği babasına, Selim dedeye, kavuşmuştu. Tam uzaklara dalmış bunları düşünürken korna sesi ile irkildim. Babam, "Hadi, gidiyoruz" diye bağırdı. Yola çıktık, Edirne'den ta Maraş'a. Hiçbirimizde ses yok. Sadece içimize akıtılan gamlı küçük hıçkırıklar, mırıltılı dualar... Sanki sessiz bir filmin içinde hapsolmuş gibi boşluktayız. Her seferinde kalbimi sevinçle taşırdım bu yollarda, anneannemi göreceğ olmanın sevinci doldururdu içimi. Sığmazdı yüreğim arabaya, gidene kadar yol bitmezdi. Yine bitmiyordu yol ama bu sefer farklıydı. Evet, anneanneme gidiyordum yine, avuçlarımda atışını susturamadığım yüreğimle. Bu sefer yolun sonunda anneannem yoktu. Artık o güzelim yaz sabahlarına onun hazırladığı taze lokma kokuları ile uyanamayacaktım. Son gidişim belki o taş sokaklı dar yoldan büyük avluya, çocukluğumun sevinç çılgınlıklarını doldurduğu o büyük avluya açılan üç basamaklı iki katlı ahşap eve. Uyuyakalmışım, başımın cama çarpması ile uyandım. Buğulanmış camı elimle hafifçe ovaladıktan sonra tabelaya ilişti gözüm. Kahramanmaraş 10 km yazıyordu. Neredeyse yolculuk bitmişti. O taş sokaklı dar yola girdiğimde belki ilk defa bu sokağı bu kadar kalabalık gördüm. Arabadan inerken Kahramanmaraş'taki en yakın arkadaşım Ceyda ve kuzenim Büşra karşıladı beni. Yüzlerinde beni görmenin sevinci yoktu bu sefer. Yanıma koştular, tek kelime bile etmeden sarıldık. İşte o zaman gözümde iki damla yaş aktı. Anneanne dedim sessizce, dudağımı ısırdım. Hıçkırarak ağlıyordum devasa avlu kapısının önünde durdum, bakır tokmağı avucuma alıp itecekken anneannemin kokusunu hissettim. Nihayet evdeyiz, büyük bir kalabalık... Anneannemin odasına geçtim, yatağın üstünde tespih ve seccadesi duruyordu. Yazmasını gördüm, avucuma alıp derin derin kokladım tıpkı ananem gibi kokuyordu ve ben içime çektiğim nefesi hiç vermek istemiyordum. Komşular ağlıyor, bir koşturmaca içinde cenaze için yapılan planlamalar... Maraş'taki dayımlar, teyzemler ve akrabalar... Ağlıyoruz, içimizi çeke çeke ağlıyoruz. Ertesi gün anneannemi defnediyoruz. Şimdi hiç görmediği ve savaşta kaybettiği Selim dedenin, babasının yanına uğurluyoruz.

2. Bölüm: Cepheden Mektuplar

Yorgun bir sabaha uyanıyorum anneannemin evinde. Kuzenler gelmiş, anneannemsiz kahvaltıda, anneanneli yazları anımsıyoruz. Biraz dolaşıyoruz bahçede ve canımız sıkılıyor. Çocukluk arkadaşım Ceyda'yla tavan arasına çıkmaya karar veriyoruz. Anneannem buraya çıkmamıza ve karıştırmamıza izin vermezdi. Ama şimdi...

Ahşap merdivenlerden ağır ağır yukarı çıktık. Küçük bir tavan arası, eski püskü eşyalarla dolu. Etrafa göz atarken kırık bir aynada yüzümün yarısını görüyorum. Birden gözüme üstünde kırmızı, mor, yeşil çiçek işlemleri olan küçük kahverengi ahşap bir kutu ilişiyor. Üstündeki çiçek işlemleriyle baharı anımsatan ve içinde koca bir hikâyeye barındırdığı hissini veren gizemli bir kutu. Nimet anneannemin hatıra sandığı olmalıydı. Ceyda ile merak içinde usulca açıyoruz kutuyu. Eski mektuplar ve birkaç işlemeli mendil çıkıyor içinden. O kadar eski ki bu mektuplar, Osmanlıca yazıldığı için okuyamıyoruz. Firuze Hanım ile Selim dedeye ait olduğunu düşünüyorum. Vatanımız için canını feda eden Selim dedenin mektuplarını tutuyordum elimde, sanki bir zaman makinesine girmişim gibi bir tarihin içinden geçiyordum. Savaş alanında top ve mermi sesleri içinde yazılmış hüznü ve sevgi dolu mektuplar. Bu mektupları elimde tutarken bu yıl Cumhuriyetimizin 100. yılı olduğu geliyor aklıma. Öğretmenimiz bir hikâyeye yarışmasından söz etmişti. Ben de okulumuz adına bu yarışmaya katılacaktım. Belki bu mektuplar bana güzel bir fikir verebilirdi. Sandığı alıp odama sakladım. Bu mektupları sabırsızlıkla okumak istiyordum. Bu düşüncelerle uyuyakalmışım. Gözlerimi açtığımda yanımda kuzenim Büşra vardı. Ona sandığı gösterdim. Mektupların okuyamadığımız için merakımız daha da artmıştı. Ceyda, bir arkadaşının dedesinin Osmanlıca bildiğini söyledi. Mektupları ona götürmeye karar verdik. Ceyda'yla mektupları Berke ve Barkın'ın dedesi Nurettin Efendi'ye götürdük. Nurettin Efendi, bize seve seve yardım edeceğini söyledi. Heyecan ve merakla eve geri döndük.

3. Bölüm: Zafere Giden Yol

İki gün sonra Berke ve Barkın mektupları bize ulaştırdı. Rast gele bir tanesini heyecanla çekip aldım. Bu mektuplar, Çanakkale'den başlayarak Cumhuriyetimizi, zafere giden yolumuzu anlatıyordu. Kocaman bir başlık vardı 43. Alay 1. Bölük 1915 yemek listesi. 15 Haziran sabahı üzüm hoşafı, öğlen yemek yok. Akşam, yağlı buğday çorbası, ekmek tam. Ben bunları okurken hepimizin gözleri dolmuştu. Okumaya devam ettim. 26 Haziran sabahı yemek yok, öğlen yok. Akşam, şekersiz üzüm hoşafı. Dudaklarımı ısırarak son satırı okudum. 21 Temmuz 1915'ten itibaren başlayarak ordu emriyle ekmek istihkakı 500 grama indirilmişti çünkü un ve ekmek kalmamıştı. Hepimizin gözü yaşla dolmuştu.

Bizler bugün binlerce ekmeği israf ederken büyük dedelerimiz cephede bazen aç, bazen ise sadece ölmeyecek kadar yiyerek vatan için canlarını ortaya koyuyorlardı.

Ceyda mektupların içinden çıkan bir fotoğraf gösterdi. “Bakın, bunu geçenlerde tarih öğretmenimiz derste göstermişti. Seyit Onbaşı bu. Sirtında taşıdığı top mermisiyle yedi düvele meydan okuyan...” Büşra, hemen atıldı: “I. Dünya Savaşı sırasında Çanakkale cephesinde Rumeli tabyasında görev yaptığı sırada çok ağır olan top mermilerini sirtında taşımış. Sonra, Kurtuluş Savaşı sırasında tekrar orduya çağrılmış ve 26 Ağustos 1922’de başlayan Büyük Taarruz’a katılmış.” “İşte, Cumhuriyetimizi bu kahramanlara borçluyuz.” dedi Berke. Hiç yorulmadan, dinlenmeden cepheden cepheye, savaştan savaşa koşan nice kahramanlarımız... Demek ki Seyit Onbaşı’nın silah arkadaşıymış Selim dede, diye bağırdı Ceyda. Ben de başımla tasdik ettim. Evet, dedim. “Selim dede önce Çanakkale’de savaşmış, burada yara alıp eve dönmüş. 1922 yılında tekrar cepheye çağrılmış ve böylece Kurtuluş Savaşı’nda, Anadolu’nun birçok bölgesinde savaşmış. Firuze Hanım, o zaman Nimet anneanneme hamileymiş. Dedem bu kızını göremeden şehit olmuş.” Barkın elinde tuttuğu bir başka mektubu bana uzattı. Bu mektupta Selim dede, Firuze Hanım’a Seyit Onbaşı’nın destansı kahramanlığını anlatıyordu.

Firuze Gözümün Nuru Sevdiğim,

Bugün Seyit’in sirtına aldığı top mermisini görmeliydin. Yüzünde sadece ve sadece bir tebessüm vardı, vatan aşkıyla yanmıştı göğsü. Burada belki ölüüm ama bir başka milletin himayesinde olmam, olamam. Birkaç mermi ayağımın dibine düşüyor. Kımıldayamıyorum ama korkmuyorum da. Siz ve çocuklar, Allah’a emanet olunuz.

Hepimizin gözünden yaş gelmişti. Yüzümüzde şeref vardı, gurur vardı. Biz gençler, bize emanet edilen Cumhuriyetin kıymetini elbet biliyorduk. Şimdi tarih derslerinden dinlediğim o savaş meydanındaydım. Cephe cephe, tabya tabya dolaşıyordum. Bir yanımda Selim dedem, bir yanımda Seyit Onbaşı ve nice adsız kahramanlar... Yavaş yavaş akşam olurken yarın tekrar buluşmak üzere sözleşiyoruz.

4. Bölüm: Rüyamda Cumhuriyeti Gördüm

Anneannemsiz bir akşam yemeğinden sonra kuzenim Büşra ile odalarımıza çekildik. Öğretmenimin istediği hikâyeyi yazmak üzere masaya geçtim. Bugün okuduğum mektupların etkisiyle ilk satırlarımı yazmaya başladım. Gözlerim yavaş yavaş kapanmaya başlamıştı. Diğer mektupları okumak için sabah arkadaşlarla buluşacaktık, erken kalkmam gerekiyordu. Gözlerim kapanmış, uyandığımda sanki birkaç dakika geçmiş gibiydi. Aslında güneş, tepede yerini çoktan almıştı. Hemen giyinip kahvaltıya indim. Ceyda çoktan gelmiş, avluda bizi bekliyordu. Üç kız sessizce odaya çıktık ve yatağa oturduk. Heyecanla mektuplardan birini daha açtık. Bu mektup 1922’de Firuze Hanım’dan Selim dedeye yazılmıştı.

Selim'im, Canım Efendim,

Sensiz hayat ne kadar zor bir bilsen. Nefes alamıyorum, kapı her çaldığında yüreğim ağzıma geliyor. Senden gelecek en küçük bir haber bile beni ne kadar teselli eder, bilemezsin. Burada şartlar çok zor. Ufacık bir gaz lambasında askerlerimiz için çorap örüyoruz. Belki bu çoraplardan birini giymek sana nasip olur diye dua ediyorum. Her bir ilmeğe seni dokuyorum. Sana kavuşacağım günleri düşünüyorum.

Allah'a emanet ol, Allah senden razı olsun.

Firuze büyükanne ne kadar çok acı çekmişti. Yazdığı mektuplar ulaşmadan belki ölecekti Selim dede, belki hiç göremeyecekti kızını. Öyle de olmuştu, hiç görememişti anneannemi. Kim bilir belki daha ne hikâyeler vardı vatanımın dört bucağında. Eşini kaybetmiş kadınlar, oğullarını yitirmiş analar... Firuze Hanım bunlardan biriydi sadece. Dört çocuğuna hem analık hem babalık yapmış kahraman Türk kadınlarından sadece biriydi o. Yazları Nimet anneanneden dinlerdim Selim dedeyi, Firuze Hanım'ı bir masal gibi. Şimdi, bu mektuplardan sonra dedemin vatanına olan aşkı beni büyülemişti. Bu hislerle masaya geçtim. Cumhuriyetimizi yazmaya devam ettim. Saat bir hayli ilerlemiş olmalı ki elimden kalem yavaşça düştü. Ben kendimi uykuya ve rüyalara teslim ettim. “Savaş alanındayım. Cephelerin birinde, göz kapaklarımın yorgun ağırlığında kimsesiz bir sabaha uyanıyorum. Bir rüya görüyorum koyu mavi, kana boyanmış kıpkızıl sularda, korkuyorum. Yıldızlanıyor mahzun gece, yalnızlık soluklarımda. Sessizlik örüyorum ilmek ilmek, nakış nakış. Beni, gönlüm gibi yalnız sanıyor gece. Birden bir ışık yanıyor, üzüm buğusu gibi kara geceleri ok gibi yaran, aydınlatan. Cumhuriyetin ışığı o, gururlu ve onurlu... Kalbimin ta içine saplanan özgürlüğün en tatlı, en güzel yüzü. Maraş'ta gökte ay yoktu ama bembeyaz bir gece vardı. Ardahan'da ufuklar kıpkızıldı, yıldızlar aydınlattı geceyi. Yaralı bir kalp, kurtarıcısını bekliyordu en kuytu köşelerinde.

Ama Anadolu'nun kalbi, Türkiye'nin kalbi başkentte Ankara'da atıyordu. Her kalp atışı; yedi bölge, üç çeper, tüm cihanda atıyordu. Fısıltısını duyuyordu düşmanlar zaferin. Kocaman bir anne yüreği gibiydi şimdi Anadolu'm. Tüm annelerde on beşlisini askere göndermenin gururu vardı, gidip de gelmeyen evlatlardan geriye kalan hüzünlü hatıralar vardı şimdi. Kimi anasız, kimi babasız kalmıştı. Yıldızlar düşüyordu gönlümüzden süzülerek mavi derin sulara. Cumhuriyet çiçek olmuş nilüferler gibi yüzüyordu o tatlı derin sularda ve kımıldanıyordu özgürlük için.

Yıl 1923... Mustafa Kemal'i Çankaya Köşkü'nde görüyordum, arkadaşlarına 'Yarın Cumhuriyet'i ilan edeceğiz.' diyordu. Bu eşsiz özgürlüğü, Cumhuriyetimizi bizlere armağan eden Atamıza en büyük şükranla teşekkür ediyordum. Şimdi Firuze Hanım, Selim dede ve Nimet anneanne Maraş'taki taş sokaklı o dar yoldan büyük avluya açılan üç basamaklı iki katlı ahşap evden bana gülümsüyordu. Nimet anneannem, hiç görmediği babasına kavuşmuş, mutlu mu mutlu... 'Cumhuriyet, siz gençlere emanet.' diyor." Gözlerimde iki damla yaş, uyanıyorum. Mutluyum, gururluyum. Vatanımız için canını feda eden tüm şehitlerimize söz veriyorum. Cumhuriyetimizi korumak en büyük ve en yüce görevimizdir.

Edirne'den Ardahan'a dalgalanır bayrak; bayrağım, toprağım da en yüksek yere taşınır. O her yerde başka bir güzel, bir başka şaheser... Seksen milyonun kalbi onun renginde güler. Seksen milyonun gözü onun yıldızındadır. Bir ay var ki bayrağımın üstünde, güneş kadar parlak... Bir annenin şefkati kadar sonsuz... Anneler çocuklarına böyle nasihat eder. Nineler torunlarını dizlerine yatırır da bu destanı söyler. Ben, yüreğimde hüznle Firuze Hanım'ın tavan arasında kutsanmış mektuplarını okudum bir sabah. Bunun gibi nice mektup, nice hatıralar kalmıştı sevdiklerine ulaşamayan. Vatanımız için canını veren tüm kahramanlarımızın, şehitlerimizin ışığı yükseliyordu şimdi güneşe doğru. Hepsi gülümsüyordu gökyüzünden. Hepsi selam gönderiyordu Cepheden Cumhuriyet'e.

"Vatan size emanet!.."

Biz de selamlıyoruz onları Cumhuriyetimizin 100. yılında. "Vatan bize emanet!.."

Cansu Selçuk
İngilizce Öğretmeni

29 SONE BY WILLIAM SHAKESPEARE

When, in disgrace with fortune and men's eyes,
I all alone do bleed my outcast state,
And trouble deaf heaven with my bootless cries,
And look upon my self and curse my fate,
Wishing me like to one more rich in hope,
Featured like him, like him with friends possessed,
Desiring this man's art and that man's scope,
With what I most enjoy contented least;
Yet in these thoughts my self almost despising,
Haply I think on thee, and then my state,
(Like to the lark at break of day arising
From sullen earth) sings hymns at heaven's gate;
Forth sweet love remember such wealth brings
That then I scorn to change my state with kings

Sonnet 29 by William Shakespeare explores how the feelings can overwhelm one's thoughts, and how a close relationship with someone can help quench those feelings of loneliness. Sonnet 29, explains themes of self-doubt, despair, and the power of love and friends help to provide solace and uplift the spirit. The speaker expresses feelings of inadequacy and isolation, but ultimately finds comfort in the thought of a love done.

William Shakespeare'in Sonnet 29'u, duyguların kişinin düşüncelerini nasıl bastırıldığını ve birisiyle yakın bir ilişkinin bu yalnızlık duygularını gidermeye nasıl yardımcı olabileceğini araştırıyor. Sonnet 29, kendinden şüphe etme, umutsuzluk ve sevgi ile dostluğun teselli sağlama ve ruhu yükseltme gücü temalarını açıklıyor. Konuşmacı yetersizlik ve izolasyon duygularını ifade eder ancak sonuçta sevdiği birinin düşüncesinde teselli bulur

BAHAR RÜYA AKÇİN 11-D

PEYGAMBERİMİZİN YOLU ÜZERİNDE

(“Peygamberimiz, İman ve İstikamet” Adlı Kompozisyon Yarışması’nda İl Üçüncüsü)

Gidilecek daha çok uzun yollar var bu karanlık diyarda. Önemli olan içinde, ışığa ermene yetecek imanı ve inancı biriktirebilmen. Bunu yaptığın zaman huzura ulaşacaksın. Bu yolda aklından geçen düşüncelerin tamamına kulak vermemelisin, bazıları yanıltabilir seni. Yalnızca Allah’a güven ve Peygamberimizin hayatına bak. Yolunu bulacaksın. Allah, inanlara sahip çıkar.

Hayatı bu kadar önemli kılma gözünde, ötesi de var. İnandığında kavuşacağın cennet bahçeleri gibi daha nice de var. Sadece nefes aldığın sürece var değilsin. Öldükten sonra da iyi huzura kavuşmak için çalış ve iman et. Sonuçta gün, iman ve istikamet anlamında inancımızı doğru yol üzerinde bulma vaktidir.

"Kalkmak, ayakta durmak, düzeltmek, devam ve sebat etmek, bir işi üzerine almak, hak zuhur etmek, sabit olmak" anlamlarına gelen istikamet doğru ve mutedil olmak demektir. TDK ise bu sözü “yön” olarak açıklar. Dinin bakış açısıyla istikamet; Hakk’a tabi olmak, adaleti yerine getirmek, doğru yola girmek, itaat edip isyan olan şeylerden sakınmak, verdiği sözü tutmak ve haktan meyletmemek demektir. Yani kısacası doğru ve dümdüz ilerleyen yolda olmaktır.

Bu durumu daha iyi anlayabilmek ve anlatabilmek için “Sırat-ı müstakim” ifadesi kullanılır. Çünkü Sırat-ı müstakim “yolcuların sürekli gidip geldikleri işlek yol; dosdoğru ve apaçık yol” demektir. Bizler de bu dünyanın yolcuları değil miyiz? “her türlü aşırılıktan uzak, dengeli, apaçık, dosdoğru ve Hak yolu” için imanımızı ve istikametimizi iyi bilmeliyiz. Eğer şaşarsak başımıza kötü şeyler gelmesi muhtemel olan bu yolla ilgili edinebileceğimiz derslerden biri de Bakara Suresi’nde şu şekilde ifade edilmiştir:

“İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah’a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.”

Biz insanlar, bazen bu satırlardaki ifadeleri anlamakta zorluk çektiğimiz için Allah bize çokça elçi göndermiştir. En son bir güneş doğdu 571’de, o gösterdi bize doğru yolu. Dinimizi tanıttı bizlere, hayatıyla örnek oldu. Hiç yılmadan, büyük bir sabırla çabaladı. Onun tek doğrultusu ümmetine dinimizi öğretmekti. O güneş, Allah’ın kulu ve elçisi Hz. Muhammed idi. İslam dinini yaymakla yükümlü olan Hz. Muhammed dışında nicesi gelmiş geçmişti. Hepsinin görevi aynıydı: bize öğretmek.

Bizlerin görevi ise doğru bir yol üzerinde, Peygamberimizin ışığında öğrenmek ve iman etmektir. Ancak bu yolda yürüdüğümüzde ve Peygamber Efendimizi tanıdığımızda doğru yolumuzdan yani istikametimizden şaşmayız.

Ahkaf Suresi’nde geçen şu ayette: “Rabbimiz Allah’tır deyip de istikamet üzere dosdoğru yolda yürüyenler için ne bir korku vardır ne de onlar üzüntü çekeceklerdir. İşte onlar, cennet ehlidir. Amellerinin karşılığı olarak orada ebedî kalacaklardır.” Yönümüzü kaybetmemeli ve Peygamberimizin yolunda emin adımlarla ilerlemeliyiz. Böylece karanlık yolculuğumuzun sonunda o mutlak ve huzur dolu ışığa ulaşabilelim.

VOLKAN EFE KUŞOĞLU 11/D

ÖLÜME BENZEYİŞ

Huzursuz, keyifsiz, çaresiz
Küçük bir tabutun içinde
Tek başına, yalnız, kimsesiz
İşte biz öyle bir cenazeyiz

Herkes konuşur, duyarız
Biliriz kim ne der bize
Ancak viranız, susarız
İşte biz öyle bir cenazeyiz

Sanırsınız bizler birer ölüyüz
Yanırlırsınız, biz sizden diriyiz
Hem dışınızda hem içinizdeyiz
İşte biz böyle bir cenazeyiz

OKULUMUZDA YAPILAN PROGRAMLAR, ETKİNLİKLER, PROJELER...

Cumhuriyetimizin 100.yılında "1.Öğretmen 1 Öğrenci" serbest konulu karma resim sergisi ERASTA AVM de Edirne İl Milli Eğitim Müdürü Sayın Dr. Önder Arpacı, Edirne İl Milli Eğitim Müdür yardımcısı Sayın Cemal Turan ve Edirne İl Gençlik Spor Müdürü Selim AK, değerli amirlerimiz, öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, velilerimiz ve çok kıymetli misafirlerimizin katılımlarıyla "Cumhuriyetimizin 100. yılında 1 Öğretmen,1 Öğrenci" Serbest Konulu Resim Sergimiz açıldı. Okulumuz olarak Cumhuriyetimizin 100. Yılı'nı büyük bir coşkuyla karşıladık. Cumhuriyetimizin 100.yılı kapsamında; Proje sorumlusu Görsel Sanatlar Öğretmeni Çiğdem Bilen'in koordinatörlüğünde, 20 öğrencimiz 27 adet eserle, çeşitli dallardan 17 öğretmenimiz,19 adet eserle katılım gösterdiler. Bu eserler ERASTA AVM Fuaye alanında 8, 9, 10 Aralık tarihlerinde üç gün boyunca sergilendi. Cumhuriyetimizle Atatürk'ün yolunda; sanatla, ilimle, sporla daha nice yaşlara

CUMHURİYETİMİZİN 100. YILINDA

**1 ÖĞRETMEN
ÖĞRENCİ**

SERBEST KONULU, KARMA RESİM SERGİSİ

ERASTA AVM
Fuaye Alanı

Serginin Açık Olduğu Günler : 8,9,10
Sergi Açılış Tarihi ve Saati : 8 Aralık 11.00'

EAL
YILDIRM BEYAZIT ANADOLU LİSESİ
1980
EDİRNE

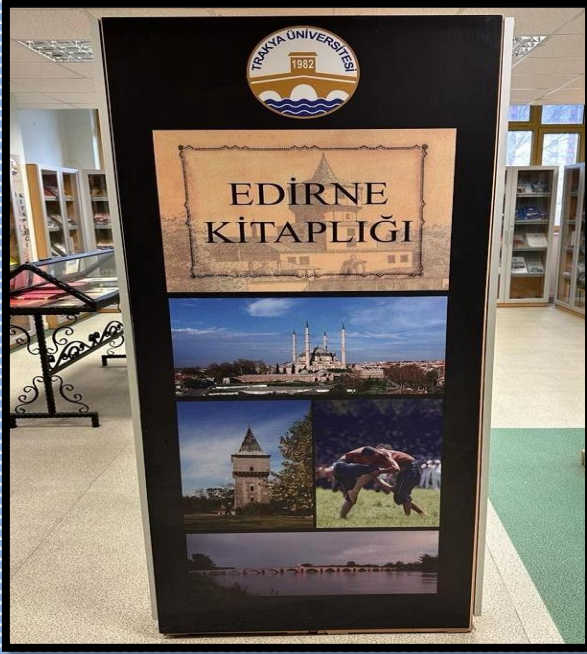

Okulumuz 10-A 11-A 11-E sınıflarımızın
Trakya Üniversitesi Merkez Kütüphanesi gezisi

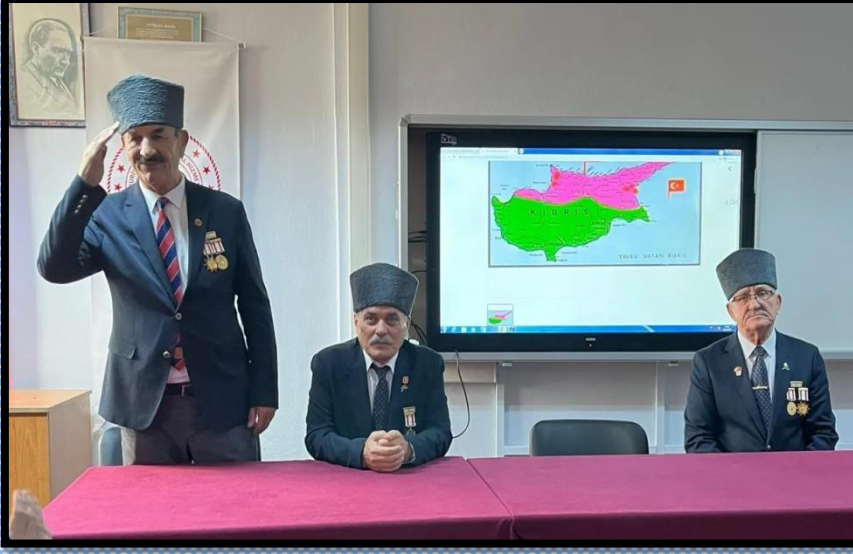
Okulumuz 11/B sınıfı
Edirne İl Halk Kütüphanesi gezisi

Edirne Yıldırım Beyazıt Anadolu Lisesi Münazara ekibi tarafından Özlem Şirin ve Tuğçe Kahraman öncülüğünde gerçekleştirilen münazara etkinliğiyle Dünya Felsefe Günü kutlandı. Etkinlikte jüri üyesi olarak Tuğçe Kahraman, Özlem Şirin ve Ergül Güler yer aldı.29 Kasım 2023

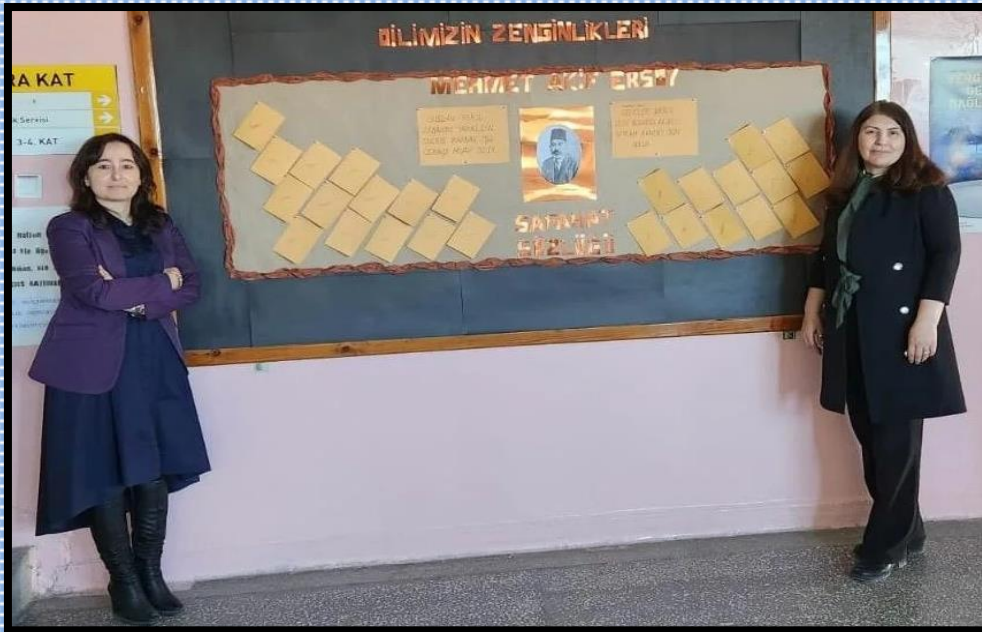

Cumhuriyetimizin 100.yılı etkinlikleri kapsamında Aile Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü ile işbirliğinde Edirne Muharip Gaziler Derneği üyeleri gazilerimiz İbrahim Aksal Fevzi Demir Basri Kızıltoprak öğrencilerimizle Kıbrıs Barış harekâtındaki deneyimlerini paylaştılar. Kendilerine teşekkür ederiz.

Okulumuz Edebiyat öğretmenlerinden Elif Balta ve Şenay Özkan ve Görsel Sanatlar öğretmeni Çiğdem Bilen koordinatörlüğünde uygulanan “DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ” kapsamında hazırladığımız “Sözlük Özgürlüktür” adlı çalışmalarımız.

“DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ” kapsamında tüm sınıflarda düzenlenen pano yarışmasında dereceye giren panolarımız.

1.11-E SINIFI

2.10-A SINIFI

2023-2024 Eğitim Öğretim yılı Okul Sporları Masa Tenisi müsabakalarında finalde İlhami Ertem Anadolu Lisesi'ni 3-1 yenerek il 1.si olan öğrencilerimiz.

9.sınıf öğrencilerimizden Kaan Baykal Antalya'da düzenlenen Türkiye Salon şampiyonasında U- 15 Milli takımı ile klasik yay okçuluk erkek kategorisinde 2. olmuştur.

Bilim uygulamaları projesi kapsamında projede yer alan idareci, öğretmen ve öğrencilerimize Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Tuğçe KAHRAMAN ve İngilizce öğretmeni Gamze ARGIT EĞREN tarafından bilimsel proje hazırlama ve sunum yöntemleri konulu seminer verildi

Okulumuz öğrencileri Model Yerel Yönetimler etkinliğini başarıyla tamamlamış ve sertifikalarını almışlardır. Ayrıca okulumuz öğrencilerinden Nehir Seher Karadaş "En İyi Komisyon Üyesi" seçilmiş ve başarı belgesini almıştır. Bürge Bersu Gören, Gürhan Enes Özbay ve Volkan Efe Kuşoğlu isimli öğrencilerimiz mansiyon ödülüne layık görülmüştür.

21 Aralık Atatürk'ün Edirne'yi ziyaretinin 93. Yıldönümü kapsamında okulumuz Tarih öğretmeni Ergül Güler ve İngilizce öğretmeni Cansu Selçuk rehberliğinde öğrencilerimiz pano çalışması yapmıştır.

**EYBAL AİLESİ OLARAK İLGİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.
GELECEK SAYIDA GÖRÜŞMEK ÜZERE...**